

Motion till riksdagen 2023/24:740

av **Boriana Åberg (M)**

Ersättning vid frihetsberövande

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inte tillerkänna ersättning vid frihetsberövande till personer som har funnits skyldiga i lagakraftvunnen dom, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ersättning vid frihetsberövande till personer som har funnits skyldiga i lagakraftvunnen dom ska jämkas och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Fallet med den dömda serievåldtäktsmannen som fick 840 000 kronor i skadestånd för att ha suttit frihetsberövad längre än den slutliga fängelsedomens visar att det behövs ändringar i lagen om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder (1998:714). Detta beslut av JK går stick i stäv med det allmänna rättsmedvetandet. Att en kriminell våldtäktsman som har utsatt två kvinnor för fruktansvärda övergrep ska ”belönas” med skattebetalarnas pengar är mycket upprörande och ovärdigt en rättsstat. Ännu mer upprörande är att brottsoffrets tilldömda skadestånd är bara en bråkdel av gärningsmannens.

Lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder, 6 § 3 st. lyder ”Ersättning kan vägras eller sättas ned, om den skadelidandes eget beteende har föranlett beslutet om frihetsinskränkning, eller om det med hänsyn till övriga omständigheter är oskäligt att ersättning lämnas. Ersättning får dock inte vägras eller sättas ned enbart på den grunden att misstanke om brott kvarstår utan att skuldfrågan är klarlagd.”

Eftersom JK uppenbarligen inte bedömde att sadistiska våldtäkter kan räknas som ”eget beteende som har föranlett beslutet om frihetsinskränkning” bör lagtexten omformuleras så det blir tvingande att vägra ersättning till individer som har dömts efter att ha funnits skyldiga till brott, alternativt kraftigt nedsätta den.

Boriana Åberg (M)